

gælder eller påtænkes gennemført i flere andre lande (f.eks. henholdsvis USA og Canada).

Det bemærkes, at Skov- og Naturstyrelsen som følge af det internationale samarbejde vedrørende naturbeskyttelse og især administrationen af Washington-konventionen har et rimeligt kendskab til artsfredninger og bestemmelser om forbud mod udførsel af vilde dyr og planter i andre lande. Hertil kommer, at forskellige internationale overenskomster som f.eks. Den Europæiske Naturbeskyttelseskonvention (Bern-konventionen af 19. september 1979 om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 84 af 1987) og Bonn-konventionen af 23. juni 1979 om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr (jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 83 af 1987) indeholder lister over vilde dyr (og planter), der er totalbeskyttede og i et vist omfang undergivet omsætningsforbud i de lande, som har tiltrådt konventionerne.

Der vil naturligvis først og fremmest være behov for at forbyde erhvervsmæssige aktiviteter, men af bevis- og kontrolmæssige grunde kan det blive nødvendigt at udstrække forbudet til også at omfatte andre af de transaktioner, der er omtalt i § 59, stk. 2, f.eks. indførsel og udførsel, uanset at dette sker i privat øjemed. Efter den foreslåede bestemmelse er der også hjemmel til at fastsætte regler af den nævnte art for dyr (og planter), der hidrører fra Grønland eller Færøerne, først og fremmest på grund af de totalbeskyttede arter, der findes dér, men ikke i Danmark.

Med hensyn til regler om kontrol eller forbud mod de i § 59, stk. 2 opregnede aktiviteter, for så vidt angår dyr (eller planter) der hidrører fra udlandet og taget lovligt fra naturen dér, men som er *artsfredede her i landet*, bemærkes, at det kan virke stødende, når der, som det hidtil har været tilfældet, lovligt kan foregå en mere eller mindre erhvervsmæssig handel med sådanne arter, og disse endog kan indføres og herefter udføres til andre lande, hvor arterne ligeledes er fredet. Hertil kommer endvidere, at så længe sådanne aktiviteter er lovlige, er mulighederne for omgæelse af de nationale fredningsbestemmelser betydeligt større.

Endelig bemærkes, at Danmark i henhold til visse internationale overenskomster og lign. i et vist omfang er forpligtet til at forhindre handel og lign. med disse arter, også udover hvad der følger af Washington-konventionen og Rådsforordningen herom (EØF) nr. 3620/82 af 3. december 1982. Dette gælder især efter Rådets direktiv (EØF) nr. 409/79 af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet der efter dette direktivs artikel 6 gælder et generelt forbud mod salg

m.v. af flertallet af de arter af fugle, som er omfattet af direktivet.

Til nr. 27

Stk. 1 i § 59 a forbyder bevidst udsætning af artsfremmede dyr. Pattedyr og fugle er ikke omfattet af bestemmelsen, da deres forhold reguleres gennem den af Landbrugsministeriet forvaltede jagt- og vildtlovgivning, hvorefter der gælder en tilsvarende regel. Den foreslåede regel vedrører således i første række – men altså ikke udelukkende – grupper af dyr som insekter, krybdyr og padder. Miljøministeren har i stk. 1, ligeledes hjemmel til at fastsætte regler om udsætning af bestemte dyregrupper. Med hensyn til udsætning af fisk, krebs og bløddyr kan bestemmelsen ikke benyttes til en generel regulering af dette spørgsmål, idet reglerne i lovene om saltvandsfiskeri og ferskvandsfiskeri finder anvendelse her. Derimod kan der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsættes almindelige regler om udsætning også af denne slags dyr i § 43-områder med henblik på tilfælde hvor sådanne dyr kan påvirke den omgivende flora og fauna. Dette vil f.eks. kunne være relevant for græskarper. Regler af denne art vil i givet fald blive forhandlet nærmere med Fiskeriministeriet. Fiskeriministeriet har i den forbindelse oplyst, at man ved den kommende revision af ferskvandsfiskeriloven agter at fastsætte, hvilke fiskearter der kan udsættes i Danmark. Herudover kan spørgsmål om udsætning også reguleres ved konkrete dispensationer efter § 43 b, ligesom de kan indgå i fredninger efter kapitel III.

I stk. 2 er der skabt hjemmel for miljøministeren til at regulere forholdet for planters vedkommende, hvis der viser sig behov herfor. Begge bestemmelserne skal i øvrigt ses på baggrund af bl.a. de meget strenge regler, der efter lov nr. 288 af 6. april 1986 om miljø og genteknologi gælder for udsætning af gensplejsede organismer i naturen.

Introduktion af ikke hjemmehørende planter og dyr i den danske natur (eller re-introduktion af arter, som engang har levet her) kan medføre uheldige økologiske konsekvenser, idet disse (nye) arter kan være så overlevelsesdygtige og dominerende, at de kan true naturligt hjemmehørende arters eksistens. Som eksempel kan nævnes indførelsen af den nordamerikanske tøffelsnegl til Europa. Arten har nu spredt sig langs den europæiske atlantehavskyst, hvor den anretter stor skade på østers og andre muslinger som næringskonkurrent. Fra planternes verden kan nævnes eksemplet med den oprindeligt som prydblante indførte kæmpebjørneklo.